

Erik Ansvang

Kraftstave

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Kraftstave

Erik Ansvang

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

Kraftstave

Af Erik Ansvang

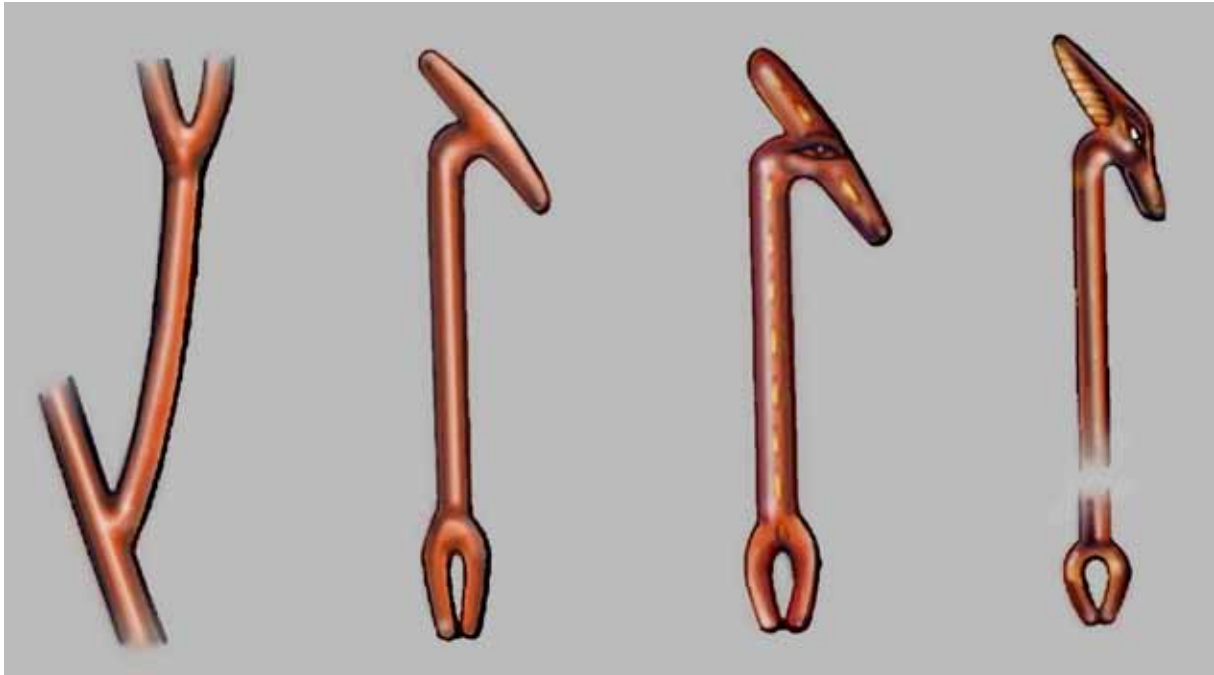
På relieffer i templer og grave ses guder, gudinder og faraoner med kraftstave i hænderne. Men hvad symboliserer de?

Was-sceptret – åndens kraftstav

I det gamle Egypten var was-sceptret symbol på gudernes kraft. Was-sceptret var derfor *åndens* scepter. Kraftstaven ses i hænderne på alle guder. Hieroglyffen, der repræsenterer denne kraftstav, betyder "at herske". Forskerne tager derfor udgangspunkt i, at kraftstave i hænderne på guder, gudinder og faraoner, er udtryk for magt og kontrol. Nutidens tænkning vil ofte automatisk forbinde ordene med magt over *ydre* ting – navnlig over andre mennesker og grupper af mennesker. Men de gamle egypteres symboler refererer primært til *indre* bevidsthedstilstande. Mennesket opnår gradvis magt og kontrol over sig selv i evolutionens fremadskridende proces. Kraftstavene er derfor først og fremmest udtryk for et bevidsthedsmæssigt udviklingsniveau, som er opnået gennem selvudvikling og tiltagende *selvkontrol*. Denne dimension har forskerne normalt ikke med i deres forståelse. Derfor fortolkes dette og andre symboler ud fra nutidens materialistiske holdninger, og resultatet er en entydig forklaring: Was-sceptret er symbol på "*held og fremgang*", siger egyptologerne. Åndsvidenskabeligt er det muligt at give et mere detaljeret billede af egypternes vigtigste gudescepter.

Ordets kraft

Første spørgsmål er: *Hvordan ser kraftstaven ud?* Was-sceptret er en stav, som i den nederst ende er todelt. Den danner en fork. Den øverste ende er udskåret og formet som et dyrehoved, der forestiller en sjakal – eller måske en myresluger. Den forestiller guden Seth, som er symbol på mørket eller onskab. Sceptret er fremstillet af en levende gren, som transporterer livgivende saft og kraft til træet (helheden). Men i kraftstaven stiger denne saft eller kraft uden at kunne vende tilbage til roden, sådan som det sker i naturen. Symbolsk er der tale om "ordets kraft". Det skabende ord er den livgivende og nærende saft, som endnu ikke er manifesteret. Den samme idé møder man i skabelsesberetningen i Johannesevangeliet 1,1, hvor der står: "I begyndelsen var Ordet."

Gaffelgrenen og sjakalhovedet

Næste spørgsmål: *Hvad symboliserer gaffelgrenen og sjakalhovedet?* Was-sceptret er forbundet med aktivitet – *den skabende handling*, som endnu ikke er "det skabte". Den skabende handling betyder ophør af enheden. Den beskriver Guds eller Det Ene Livsvæsens "fald" ned i manifestation – fra enhed til dualitet – fra ubegrænsethed til begrænsning – fra en tidløs og formløs tilstand til tidens og formernes dimension. Jøderne kalder denne begivenhed for "den faldne engel".

I egyptiske myter er den faldne identisk med guden Seth, og hans "onde" handling består i *adskillelse*, dvs. skabelse af dualitet, symboliseret af gaffelgrenen nederst på kraftstaven. Den egyptiske gaffelgren var i øvrigt inspirationen til middelalderens tvetungede djævel. Was-sceptret er derfor både symbolet på enhed, den skabende handling, adskillelse og det såkaldte

onde. Årsagen er, at den skabende handling reelt er oprindelsen til det onde. Den livgivende saft og kraft deler helheden mens modsætningerne udvikles.

Den "onde" gud Seth

Når den "onde" handling – som medfører adskillelse – skal vises, forvandles den store tværgående gren i den modsatte ende af kraftstaven til hovedet af en sjakal. Ørerne skæres til – ører som ikke længere ved, hvordan man lytter til det guddommelige ord. På denne måde skabte egypterne et billede af Seth, som dybest set er symbolet på naturens egen kraft – og på personligheden, som binder mennesket til naturen og stoffets verden.

Men inde i kraftstaven strømmer det guddommelige liv. På samme måde som det er tilfældet med mennesket, er livet og ånden midlertidigt indespærret i en form, mens dualitetens modsætninger opleves, erfares og beherskes.

Når det lykkes, hersker ånden, og i den forstand repræsenterer was-sceptret evnen til "at herske".

Ankh-sceptret – sjælens kraftstav

Ankh-sceptret – sjælens kraftstav – er en anden vigtig kraftstav i de gamle egypteres symbolforståelse. Normalt siges det, at ankh-korset er symbolet på "liv". Årsagen er, at man på alle tempelvægge og i gravrelieffer ser, hvordan ankh-korset rækkes til faraoens næse. Faraoen modtager livets åndedræt fra guderne. Men ankhen er *ikke* selve livet. Ankhen *nedtransformerer* livet fra ånden til stoffet – fra guderne til gudernes repræsentant i skikkelse af faraoen. Den ældste form af ankh-korset symboliserer den oprindelige cirkel og cyklus i rummet. Denne form er en ganske almindelig løkke, som i et enkelt billede forener både cirklen og korset. Løkken symboliserer en periode – en begyndelse og en afslutning – altså et enkelt kredsløb.

Cirklen og T-formen

Ankh-korset vises med en cirkel eller rettere en ægform (som er identiske symboler). Ægformen hviler på et T-formet kors (Tau-korset), som består af en lodret og en vandret bjælke. Men den lodrette og den vandrette bjælke udgør ikke en enhed. De er som regel bundet sammen med en tråd. I nogle tilfælde ligger den ene løst ovenpå den anden, for den ene er blot nedsænket i en fordybning i den anden. Ankh-korset er derfor ikke et egentligt kors. Det symboliserer en intention om at sammenføje to elementer uden at sammensmelte dem til en uadskillelig enhed. I dette symbol ser man samme tema som i indvielserne, hvor kandidaten blev bundet til et tau-kors med *løse* bånd som symbol på, at enhver kandidat frivilligt gik ind i indvielsesprocesserne. På samme måde viser ankh-korset, at den cykliske udvikling gennem inkarnationerne er en frivillig proces set fra sjælens synspunkt.

Ankhens betydning

Hele ankh-korset er hieroglyffen for "liv", mens ordet "ankh" er det egyptiske ord for "nøgle". Kombinationen er "*livets nøgle*". Der fandtes ikke hverken nøgler eller nøglehuller i det gamle Egypten, men "nøgle" skal forstås som "*noget, der giver adgang*". Adgang til hvad? Til den indsigt i livets skjulte sider, som blev åbenbaret i indvielsernes grader, og som alle mennesker får åbenbaret efter den fysiske død under rejsen tilbage gennem de indre bevidsthedstilstande og eksistensplaner efter det fysiske liv. Det er nøglen til forståelsen af, at alle mennesker er evige væsener – at alle er udødelige sjæle.

Verdens ældste kors

Ankh-korset anses for at være verdens ældste kors. Åndsvidenskaben fortæller, at Påskeøerne midt i Stillehavet er bjergtoppene af det gamle sunkne kontinent *Lemurien*, og de berømte kykloperiske statuer er rester fra den lemuriske civilisation. På bagsiden af disse kolossalstatuer har man fundet *ankh-korset* – ganske vist i en lidt anden form, sådan at korsets omrids følger den menneskelige skikkelses omrids.

I fjeldvæggen på bjergtoppe i Sydamerika er der indhugget relieffer, som man mener er langt ældre end de nulevende racer. Det mystiske ved disse relieffer er, at de i en række tegninger viser omridset af et menneske, der er udstrakt på et kors, sådan at der af menneskeskikkelsen dannes et kors. Korset kan opfattes som mennesket – eller mennesket som korset.

Ankhen tilhører derfor ikke Egypten alene. I Indien findes ankhen under navnet "pasha". "Pashaen" er en snor, som den 4-armede Shiva holder i sin bagerste højre arms hånd. Pashaen holdes på en bestemt måde, for pegefingern og den del

af hånden, der er nærmest ved tommelfingeren, danner korset, løkken og skæringspunktet.

Pasha

Det dobbelte symbol blev kun betragtet som helligt af de indviede. Men allerede langt tilbage i tiden gik ankh-korsets oprindelige symbolik i glemmebogen. Eksempelvis har man fundet et ankh-lignende *venustegn* på bagsiden af en fønikisk mønt. Dette tegn kaldte man nogle gange for "Venus' spejl", fordi det var symbol på *forplantning*. Derfor blev det brugt som mærke på bagkroppen af værdifulde avlshopper af korintiske og andre ædle hesteracer.

Ankh-korset og venustegnet

Det astrologiske tegn for planeten Venus symboliseres med en cirkel over et kors (billedet th.). Venustegnet er derfor identisk med ankh-korset, som desuden er et symbol for gudinden Isis. Symbolsk viser det, at menneskeheden er "trådt ud af" den åndelige cirkel og er "faldet ind i" en feminin og maskulin udvikling i stoffet. Oprindeligt – som åndelige væsener – indeholder alle mennesker begge køn i deres natur, og derfor eksisterer den adskilte feminine og maskuline identitet dybest set ikke. Men fordi mennesket på evolutionens lange vej bevægede sig væk fra de højere åndelige verdener og til sidst viklede sig ind i fysisk stof, blev de to halvdele skabt som adskilte væsener. Opgaven er at genskabe syntesen mellem de to halvdele. Nutidens psykologer mener, at mænd skal finde den "indre kvinde", og at kvinder skal finde den "indre mand". Mænd skal altså opøve

evnen til at udtrykke de skjulte feminine kvaliteter og omvendt. Sådan opfattede de gamle egyptere sandsynligvis ikke symbolikken. Der er ganske vist tale om et ægteskab mellem det ydre og det indre liv, men der er *ikke* tale om en indre mand og en ydre kvinde eller omvendt, men om *ånd og stof* – eller *sjæl og personlighed*.

Men hvorfor er ankh-korset et Isis-symbol? Menneskets første forestilling om undfangelse er feminin, fordi det kender sin moder bedre end sin fader. Derfor var gudinder ofte mere hellige end guder. Naturen feminin og til en vis grad objektiv og håndgribelig, mens det åndelige princip, som befrugter den, er skjult, subjektiv og uhåndgribelig.

Ceremonielle kraftstave. Relief i Sethos I's Osiris-tempel i Abydos.

Rejsning af djed-søjlen. Relief i Sethos I's Osiris-tempel i Abydos.

Djed-søjlen – personlighedens kraftstav

Der blev brugt utallige kraftstave i det gamle Egypten, for kraftstavene symboliserede forskellige energier, kræfter og processer, og når en præst eller præstinde, der var udklædt som en gud eller en gudinde, deltog i et tempelritual, kunne deltagerne altid se, hvilken kraft den pågældende repræsenterede.

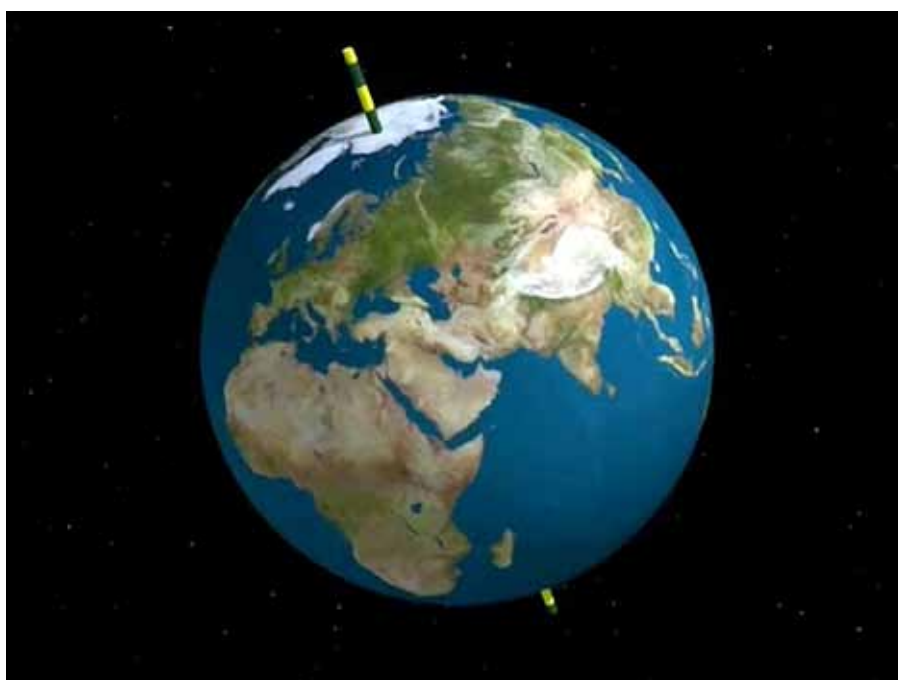
En tredje og vigtig kraftstav var djed-søjlen. I Egypten var djed-søjlen en almindelig hieroglyf, som findes i tekster fra de tidligste til de seneste perioder. Djed-søjlen symboliserer de fire elementers verden – altså menneskets fysiske verden, men her gælder det samme som med andre egyptiske symboler, at denne fortolkning er alt for overfladisk. Forskerne oplyser, at djed-søjlen symboliserer "*stabilitet*". Årsagen er, at djed-søjlen bl.a. findes i en inskription på Senuserets monument, og ifølge denne inskription giver djed-søjlen "*liv og stabilitet*".

Djed-søjle. Relief i Nefertaris' grav i Luxor.

Men djed-søjlen associeres med rygsøjlen og kaldes "Osiris' rygsøjle". Den symboliserer Jordens daglige rotation, som viser sig som dag og nat. Den symboliserer også hældningen af Jordens akse, der kommer til udtryk som Jordens årstider, mens planeten roterer omkring Solen. Det faktum, at Jorden drejer, hælder og slingrer på sin akse, er den væsentligste nøgle til forståelse af livets opretholdelse og den konstante bevægelse af himmellegemerne. Hvis Jorden ikke roterede, ville Solen ikke stå op, og der ville ikke være liv på Jorden. Symbolet rummer derfor aksens langsomme slingren, som præcist skaber jævndøgnene med fiksstjernerne som baggrund (og rundt om ekliptikas poler) i en cyklus på næsten 26.000 år.

Rygsøjlen er det inkarnerede menneskes omdrejningspunkt. Rygsøjlen er center for personligheden, og oplevelsen af individualitet og dermed adskilt fra andre mennesker og genstande i omgivelserne, stammer fra denne fokusering. Men samtidig repræsenterer rygsøjlen menneskets kontakt til de indre legemer og bevidsthedsplaner via chakraer og centre i den æteriske rygsøjle. Rygsøjlen rummer kundalnikraften – den mystiske psykiske kraft, som i livet løb langsomt arbejder sig op gennem rygsøjlen fra center til center, og er derfor udtryk for menneskets åndelige udviklingsniveau. Kundalnikraften i rygsøjlen (djed-søjlen) skaber først forbindelse til sjælen (symboliseret af ankh-korset) og endelig til ånden (symboliseret af was-sceptret). Mennesket, der udgik fra ånden vendte til sidst tilbage til ånden beriget med sjælens erfaringer fra utallige inkarnationer i utallige personligheder.

*Opgaven for mennesket er at forene was, ankh og djed
- ånd, sjæl og personlighed - til en integreret helhed.*

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk